Mulla vedu toimus ka maakonnas pääasjalikult inimjõul. Tartus veeti Emajõe kaitsevalli ehitamiseks mulda Tähtvere väljalt inimjõul vagonettidega. Vagoneti maht on umbes 18 kantjalga. Kaevamiskohast täitekohani ehitati ringraudtee, mille üht haru mööda tõugati täisvagonetid alla ja teist mööda tühjad tagasi. Täitekoht asetses kaevamiskohast keskmiselt 1 km kaugusel. Mäekallakult said täisvagonetid hoo sisse ja veersid ühes inimestega, kes istusid mullal, alla, kuni poole kilomeetri kaugusele. Igal vagonetil oli neli naistöölist ja üks mees, kes pidurdas vagonetti nõlvakult allasõidul. Iga vagonett pidi, vastavalt täitekoha kaugusele, käima kindlaksmääratud arvu voore. Samuti oli kindel arv töölisi ühe vagoneti mulla lahtiraiumise tarvis.

T a l v e l 1927./28. a a s t a l korraldati ministeeriumi ettekirjutusel nii linnas kui maakonnas ühiskondlikud tööd tükitööna. Ainult abitöid võis teha päeviti. Linnas piirati tööliste nädalateenistust meestel 9 kr. ja naistel 7,20 kroonile, maakonnas oli teenistuse ülemmäär piiramata. Maakihid olid liigitatud kõvaduse järgi ning kantmeetri väljaraiumise hind kindlaks määratud. Kuigi maakonnas ei piiratud päevast teenistust, ei püsinud sääl töölised, sest töökorraldus, arstiabi ja töövahendid olid puudulikud — ning töölised pidid ostma oma raha eest maavalitsuselt lõhkeaineid. Kohati, kui ilmad muutusid õige külmaks, jäid seetõttu tööle ainult üksikud.

Kuna eeskirjad keelsid neid töölisi, kes kord hädaabitöölt lahkunud, uuesti tööle võtta, siis oli tööliste läbikäik 5—6 korda suurem, kui sääl harilikult töötas.

Linnavalitsuse poolt korraldatud hädaabitööd viidi läbi eelmiste aastate kogemuste järgi ja abinõudega pääasjalikult tükitööna. Linnas tööde juurde olid ehitatud barakid, kus töölised leidsid lõuna vaheajal tuulevarju ja kus oli linna poolt keev teevesi alati valmis. Barakid olid köetavad ja neis asetses ka velskeri vastuvõtteruum. Velsker viibis kogu tööaja kestes suurema töö juures. Töölisil oli prii arstiabi ja nad olid õnnetusjuhtumite vastu kindlustatud. Töölisile anti Töölekandeministeeriumi ja linna poolt puldankindaid — igale üks paar talve kohta.

Emajõe kaitsevalli ehitamisel toimus mullavedu inimjõul eelmise aasta eeskujul.

Pika, Paju ja Luha uulide täitmiseks veeti kaevamiskohast hobusega mulda selleks tehtud raudteed mööda. Kuigi veetav kaugus oli siin lühem, põhjustas hobustega veo kallaku puudus, mistõttu vagonetid oleksid veernud omal jõul.

Pääleselle ehitati linnavalitsuse poolt sel talvel riigi toetusel linna ujula, kus tööd leidsid ligi 50 puuseppa. Töötasu maksti hädaabitööde krediidist.

Tartu maavalitsuse korraldusel tehti sel hooajal: 1) Kärevere tee tõstmine ja õgvendamine, kus tööd said 80—100 meest. 2) Palupera—Otepää tee tõstmine, kus töötasid kuni 50 meest.

Riikliku tööna tehti: 1) Sadamasse sild, mille ehitamisel töötasid 27 meest. 2) Ropka mõisasse sõjaväele mullavall, mille ehitamisel piisas 10 mehele tööd talvekuudeks.

Tartu I, lk. 141